

तस्मिन्निति ॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥ १६॥ अग्निति सर्वभूजां कृत्स्नपृथ्वीपतिनां पांडुपुत्राणां पांडवानां चरमं विलोमगणनया प्रथमं युधिष्ठिरमभिलक्ष्य शुक्रभौम

संजय उवाच तस्मिन्विलुलिते सैन्ये वध्यमाने परस्परं ॥ द्रवमाणेषु योधेषु विद्रवत्सु च दंतिषु ॥ १॥ कूजतांस्तनतांचैव पदातीनां महाहवे ॥ निहतेषु महाराज हये
 पुवद्बुधा तदा ॥ २॥ प्रक्षयेदारुणे घोरे संहारे सर्वदेहिनां ॥ नानाशस्त्रसमावाये व्यतिषक्तरथद्विपे ॥ ३॥ हर्षणे युद्धशौंडानां भीरूणां भयवर्धने ॥ गाहमानेषु योधे
 पुपरस्परवधैषिषु ॥ ४॥ प्राणादाने महाघोरे वर्तमाने दुरोदरे ॥ संग्रामे घोररूपे तु यमराष्ट्रविवर्द्धने ॥ ५॥ पांडवास्तावकं सैन्यं व्यधमन्निशितैः शरैः ॥ तथैव ताव
 का योधा जघ्नुः पांडव सैनिकान् ॥ ६॥ तस्मिंस्तथा वर्तमाने युद्धे भीरुभयावहे ॥ पूर्वाह्णे चापि संप्राप्ते भास्करोदयनं प्रति ॥ ७॥ लब्धलक्षाः परे राजनूरक्षितास्तु
 महात्मना ॥ अयोधयंस्तव बलं मृत्युं कृत्वा निवर्तनं ॥ ८॥ बलिभिः पांडवैर्दमैर्लब्धलक्षैः प्रहारिभिः ॥ कौरव्यसीदत्पृतनामृगीवाग्निसमाकुला ॥ ९॥ तां दृष्ट्वा सीद
 तीं सेनां पंकेगामिव दुर्बलां ॥ उज्जिहीर्षुस्तदा शल्यः प्रायात्पांडुसुतान् प्रति ॥ १०॥ मद्राजः सुसंकुद्धो गृहीत्वा धनुरुत्तमं ॥ अभ्यद्रवत संग्रामे पांडवानां ततायि
 नः ॥ ११॥ पांडवा अपि भूपालसमरे जितकाशिनः ॥ मद्राजं समासाद्य विभिदुर्निशितैः शरैः ॥ १२॥ ततः शरशतैस्तीक्ष्णैर्मद्राजो महारथः ॥ अर्दयामास तां
 सेनां धर्मराजस्य पश्यतः ॥ १३॥ प्रादुरासन्निमित्तानि नाना रूपाण्यनेकशः ॥ च चालशब्दं कुर्वाणामही चापि सपर्वता ॥ १४॥ स दंडशूलादीनां प्रादीर्यमाणाः स
 मंततः ॥ उल्काभूमिं दिवः पेतुराहत्य रविमंडलं ॥ १५॥ मृगाश्च महिषाश्चापि पक्षिणश्च विशांपते ॥ अपसव्यं तदा चक्रुः सेनांते बहुशो नृप ॥ १६॥ भृगुसूनुधरापु
 त्रौ शशिजेन समन्वितौ ॥ चरमं पांडुपुत्राणां पुरस्तात् सर्वभूभुजां ॥ १७॥ शस्त्राग्रेष्वभवज्ज्वालानेत्राण्याहत्य वर्षती ॥ शिरःस्वलीयंत भृशं काकोलूकाश्च केतुषु ॥
 १८॥ ततस्तद्युद्धमत्युग्रमभवत्सहचारिणां ॥ तथा सर्वाण्यनीकानि सन्निपत्य जनाधिप ॥ १९॥ अभ्ययुः कौरवाराज्यां डवानामनी किनीं ॥ शल्यस्तु शर
 वर्षेण वर्षन्निवसहस्रदृक् ॥ २०॥ अभ्यवर्षत धर्मात्मा कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरं ॥ भीमसेनं शरैश्चापिरुक्मपुंखैः शिलाशितैः ॥ २१॥ द्रौपदेयांस्तथा सर्वान्माद्रीपुत्रौ
 च पांडवौ ॥ धृष्टद्युम्नं च शैनेयं शिखंडिनमथापि च ॥ २२॥ एकैकं दशभिर्बाणैर्विव्याध समहाबलः ॥ ततोऽसृजद्वाणवर्षं घमंतिमघवानिव ॥ २३॥ ततः प्रभद्रका
 राजन्सोमकाश्च सहस्रशः ॥ पतिताः पात्यमानाश्च दृश्यंते शल्यसायकैः ॥ २४॥

बुधाः सप्तमस्थाने बलावहाः आसन् एतच्च सर्वभूभुजामिति फलस्य जनकमित्यर्थः ॥ १७॥ आहत्य स्पृष्ट्वा वर्षती भुवि पतंती कर्षतीति पाठे आहत्य बलेन कर्षयती ॥ १८॥ १९॥ २०॥ २१॥ २२॥ २३॥ २४॥